

Zpracovaly žákyně 8.B ZŠ U Roháčových kasáren

Jasmin Anaaqrehová, Klára Kellerová, Nela Badinská, Karolína Říčková, Anna Severová

Scénář – Zdeněk Beránek

Jasmin:

Pan Zdeněk Beránek se narodil 21. července 1939 v rodinném domě v pražských Strašnicích, ve kterém stále žije.

Pamětník: 00:37- 1:04

„Když jsem byl malej, bylo nás tady málo ve Strašnicích a v naší ulici byla jenom jedna řada domků, před námi směrem od Prahy byly už jenom pole, a potom Dolní Měcholupy a Dubeč a ostatní obce a směrem do Strašnic centrálních od nás byl ještě 1 kilometr polí. Takže jsme měli takovej venkov tady a všichni jsme se znali.“

Klára:

Jeho vzpomínky na dětství jsou spojené s 2. světovou válkou.

Pamětník: 01:15 - 02:23

„Tady u nás jsem potom viděl, jak během války nalétávaly sem letadla. a snažily se jako zlikvidovat ty lokomotivy a to bylo takové dramatické, to si ještě z té války pamatuju. Taky ve dne jsem viděl, jak některá letadla zasáhli a potom ti letci v padáčkách vyskakovali.“

Anička:

Ke konci války si pan Beránek spolu s kamarády místo s autíčky hrál s patronami.

Pamětník: 03:25 – 04:02

„Když mně tenkrát bylo šest let, dívali jsme se, jak přijížděli první takové jako malé tančíky. Bylo to takové dobrodružné, byli jsme rádi, že je po válce, a hráli jsme si i s patronami nebo s těmi hilznami, tzn. to je ta část patron, co zůstává na místě.“

Jasmin:

Pan Beránek byl taky člen Sokola, který byl ve Strašnicích velmi aktivní. Bohužel ho ale poznamenal komunismus.

Pamětník: 04:10 – 04:55

„Já jsem měl staršího bratra a oba dva jsme začali chodit do Sokola 2x týdně. A dorostenci měli výborného cvičitele ...jmenoval se bratr Dvořák, a potom když přišel rok 1948, tak už nesměl působit v tom Sokole a někam zmizel ...nevím kam.“

Klára:

Režim ovlivnil i jeho studium na základní škole.

Pamětník: 06:48 – 07:24

„Kdy jsme byli v takové 8. třídě a v březnu najednou nám řekli, že budem vycházet ze školy, z ničeho nic, páč jsme měli mít ještě před sebou 9. třídu.“

Anička:

Napsal si tedy tři střední školy, ze kterých mu vybrali jednu, na kterou měl nastoupit. Nakonec začal chodit na Průmyslovou školu elektrotechnickou v Praze.

Pamětník 18:04 – 19:00

„Bylo to náročné v 9. třídě se v rámci fyziky se brala elektřina a já jsem přišel na tu průmyslovou školu elektrotechnickou a já jsem to vůbec neznal. Takže se nás ten učitel v dílně ptal, jak zní Ohmův zákon a my jsme to nevěděli a on nám říkal: 'To jdete na průmyslovou školu elektrotechnickou, když neznáte Ohmův zákon?'“

Jasmin:

V 60. letech se spolu s přáteli snažil obnovit organizaci Junák, který byl však v 70. letech nakonec stejně zrušen. Zároveň byl členem Československého svazu mládeže, kde nebyl ze svého přesvědčení a často dával najevo svůj nesouhlas. Mládežnická rebelie se projevila také na maturitní zkoušce.

Pamětník: 16:27 – 16:38

Potom, když jsme maturovali, tak na nás tlačili, abychom vystupovali ve svazáckém kroji nebo svazáckých košilích, a to my jsme taky nechtěli, tak jsme radši tam si vzali šaty, co jsme měli do tanečních.“

Anička:

Pan Zdeněk Beránek se celý svůj život obklopoval lidmi, a tak má co sdělit i mladším generacím.

Pamětník: 10:04 – 10:14

„Je potřeba si uvědomit, že svoboda je důležitá, ale je spojená s odpovědností, a to si někteří neuvědomují, ale bez toho to nejde.“